

Vidnesbyrd fra Robert Loos om identitet i Alsace

Kilde: Kilde: Institut National de l'Audiovisuel (Ina), Frankrig

Den interviewede person henviser til både Den Første og Anden Verdenskrig ("dernière guerre (sidste krig)", drôle de guerre (mærkelig krig) var navne, der blev givet ved begyndelsen af Anden Verdenskrig). Han nævner også, at han var fransk i 45 år mellem de to krige, når det rent faktisk var en periode på 21 år (1919-1940). I sætningen "Et enfin, maintenant, à cette dernière guerre, enfin heureusement tout allait bien" skal "à" forstås som "après" (efter).

"Nå, jeg skal sige Dem, som alsacer, der blev født i 1896, og i dag er vi i 1988, har jeg gennemlevet alle de stadier, som en alsacer kan gennemgå. Indtil en alder af 22 og til jeg kom tilbage fra krigen, var jeg tysk. Alle studier og alt andet var ikke noget værd, kan man sige. Vi var nødt til at starte fra bunden. Og vi var franskmænd i ca. 45 år, tror jeg. Nå, og så snart alt gik godt med os alsacere, var der krig igen.

Og De så jo, at det nazistiske regime invaderede os, og alt var forkert. "I er tyskere": Det sagde de til os! Men det accepterede vi ikke! Og os alsacere(...), det skadede først og fremmest vores moralske principper ud fra vores nationalitet, vi vidste ikke, hvilken gud vi skulle bede til! Hvad andre sagde var godt, det var forkert og vice-versa. Det var en moralsk konflikt, særlig for de unge. Vi vidste virkelig ikke, hvad vi skulle gøre. Og efter denne sidste krig gik alt endelig godt. Men jeg har ændret nationalitet fire gange, fire gange har jeg ændret min uniform! Jeg måtte kæmpe i Rusland i 1915, hvor jeg var i tysk uniform. Og i den sidste krig var jeg i fransk uniform, og jeg kæmpede der ved Rhinen.

Men det gav ikke noget, det var en "mærkelig krig«. Og nu er der endelig ro. Ja, jeg har mulighed for at tale lidt med alle, og vi er glade for, at vi endelig har fundet vores hjem. Og vi ser begge to, begge vores naboer på hver sin side af Rhinen, som endelig kommer godt ud af det med hinanden. Gid, at vi nu var rolige, gid, at vi blot kunne leve ligesom alle andre har kunnet leve deres liv ... men det kan vi ikke ... Jeg har oplevet Alsace (...) ødelagt to gange.